

Piątek, 26 października 2012 r.

Europejski semestr koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012

P7_TA(2012)0408

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2012 r. w sprawie europejskiego semestru na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012 (2012/2150(INI))

(2014/C 72 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 28 i 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w powiązaniu z art. 121 ust. 2,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie planowanego wstępnego kształtu tabeli wskaźników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając załącznik I do konkluzji Rady Europejskiej z 24-25 marca 2011 r. zatytułowany „Pakt euro plus – ściślejsza koordynacja polityki gospodarczej służąca zwiększeniu konkurencyjności i konwergencji” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0542.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0583.

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/120296.pdf

Piątek, 26 października 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego 2012” (COM(2011)0815),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2012 ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich, których walutą jest euro ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Austrii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na lata 2011-2016 ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Belgii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Bułgarii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Bułgarię programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Cypru z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Cypr programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Czech z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Czechy programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Danii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Danię programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Estonii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Estonię programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Finlandii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Finlandię programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Francji z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Francję programu stabilności na lata 2011-2016 ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Niemiec z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Niemcy programu stabilności na lata 2011-2016 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte: P7_TA(2012)0048.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 95.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 13.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 17.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 21.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 25.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 28.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 31.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 35.

Piątek, 26 października 2012 r.

- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Grecji z 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Węgier z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Węgry programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Irlandii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Irlandię programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Włoch z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Łotwy z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Łotwę programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Litwy z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Litwę programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Luksemburga z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg programu stabilności na lata 2011-15 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Malty z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Maltę programu stabilności na lata 2011-15 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Holandii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Holandię programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Polski z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Polskę programu konwergencji na lata 2012-2015 ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Portugalii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Portugalię programu stabilności na lata 2012-2016 ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Rumunii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Rumunię programu konwergencji na lata 2012-15 ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 46.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 50.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 54.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 58.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 61.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 88.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 65.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 69.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 72.

Piątek, 26 października 2012 r.

- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Słowacji z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowację programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Słowenii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu stabilności na lata 2012-15 ⁽²⁾,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Hiszpanii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Hiszpanię programu stabilności na lata 2012-2015 ⁽³⁾,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Szwecji z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Szwecję programu konwergencji na lata 2012-15 ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie krajowego programu reform Wielkiej Brytanii z 2012 r. zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Wielką Brytanię programu konwergencji na lata 2012-2017 ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie Aktu o jednolitym rynku – następne kroki na ścieżce wzrostu ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Budżetowej, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0312/2012),
- A. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, społeczny i finansowy oraz kryzys długu publicznego wciąż trwają;
- B. mając na uwadze, że obecna sytuacja gospodarcza pokazała, że potrzebna jest większa koordynacja pomiędzy polityką makroekonomiczną i budżetową państw członkowskich w celu budowy bardziej zintegrowanej i zrównoważonej unii gospodarczej;
- C. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza pozostaje niepewna oraz że w 2010 r. państwa członkowskie zobowiązały się do realizacji celów strategii „Europa 2020” dotyczących rozwijania inteligentnej i trwałej gospodarki sprzyjającej włączeniu społecznemu; mając jednak na uwadze, że UE prawdopodobnie nie osiągnie celów strategii „Europa 2020” w ustalonym terminie, jako że połączone cele krajowe nie są wystarczające, a działania podjęte w odniesieniu do niemal wszystkich celów, zwłaszcza dotyczących efektywności energetycznej, zatrudnienia, ograniczania ubóstwa oraz dotyczących badań i rozwoju, nie doprowadziły do znacznych postępów;
- D. mając na uwadze, że ramy europejskiego semestru ostatecznie skodyfikowano w rozporządzeniu (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. (sprawozdanie Wortmann-Kool) oraz że stanowią one jeden z filarów pakietu związanego z gospodarką i zarządzaniem, niezbędnego do poczynienia przez Unię dalszych kroków w kierunku zakończenia budowy unii gospodarczej i walutowej (UGW);

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 74.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 77.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 85.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 91.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0258.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 84.

Piątek, 26 października 2012 r.

- E. mając na uwadze, że kryzys oraz zwiększenie różnic w konkurencyjności od czasu wprowadzenia euro uwidoczniły potrzebę lepszej koordynacji polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia oraz potrzebę wprowadzenia lepszych praktyk budżetowych;
- F. mając na uwadze, że europejski semestr został w pełni wdrożony i należy wyciągnąć odpowiednie wnioski w celu osiągnięcia jego pełnego potencjału;
- G. mając na uwadze, że Rada Europejska zdecydowanie zobowiązała się do tego, aby na każdym szczeblu zarządzania w UE uruchomić wszystkie środki działania, instrumenty i strategie w celu stymulowania inteligentnego, trwałego, zasobooszczędnego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i tworzeniu miejsc pracy przez przyjęcie „Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”;
- H. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. stwierdzono, iż: „Wskaźniki wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zaczną znowu wzrastać wyłącznie wtedy, gdy zastosujemy konsekwentne i szeroko zakrojone podejście, łączące inteligentną konsolidację fiskalną zapewniającą inwestycje w przyszły wzrost z rozsądną polityką makroekonomiczną oraz z aktywną strategią zatrudnienia zapewniającą spójność społeczną”, oraz mając na uwadze, że UE powinna wspierać państwa członkowskie w tworzeniu dynamicznego środowiska dla wzrostu gospodarczego i dobrobytu poprzez zrównoważone strategie polityczne;
- I. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2012 r.⁽¹⁾ Parlament poczynił zalecenia, zwracając się do Rady o włączenie do swoich wytycznych na europejski semestr w roku 2012 następujących priorytetów: zapewnienie spójności i większej ambicji w osiąganiu celów strategii „Europa 2020”, wsparcie tworzenia trwałych miejsc pracy za pomocą inwestycji i reformy podatkowej, poprawa jakości zatrudnienia i warunków sprzyjających zwiększeniu udziału w rynku pracy, sprostanie problemowi bezrobocia wśród młodzieży, sprostanie problemowi ubóstwa i wykluczenia społecznego z naciskiem na grupy niemające związków z rynkiem pracy lub mające ograniczone związki z tym rynkiem oraz wzmocnienie demokratycznej legitymacji, rozliczalności i odpowiedzialności;
- J. mając na uwadze, że znaczenie europejskiego semestru znacznie wzrosło i że w ramach tego procesu państwa członkowskie muszą przedkładać liczne dokumenty lub dokumenty dodatkowe (krajowe programy reform (KPR), programy stabilności i programy konwergencji, krajowe sprawozdania społeczne i krajowe plany zwiększania zatrudnienia), oraz mając na uwadze, że w dokumentach tych należy zajmować się coraz większą liczbą celów; mając na uwadze, że liczba tych dokumentów i ich nakładanie się na siebie szkodzi przejrzystości i spójności procesu europejskiego semestru; mając na uwadze, że jakość dokumentów przedkładanych przez państwa członkowskie i poziom zaangażowania zainteresowanych stron i parlamentów narodowych w ich przygotowywanie są bardzo różne;
- K. mając na uwadze, że między 2008 r. a połową 2012 r. stopa bezrobocia w UE-27 wzrosła z około 7 % do 10,4 %, co daje około 25 milionów bezrobotnych;
- L. mając na uwadze, że wśród młodych ludzi UE więcej niż jedna osoba na pięć jest bezrobotna (22 %), zaś w niektórych państwach członkowskich stopa bezrobocia młodzieży przekracza 50 %;
- M. mając na uwadze, że 8,3 mln Europejczyków poniżej 25 lat to młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkoląca się (młodzież NEET) oraz że liczba ta ciągle wzrasta;
- N. mając na uwadze, że ponad 115 mln osób zagraża wyłączenie społeczne w UE-27, ponieważ szczególnie grozi im ubóstwo, doświadczają oni pogłębionej deprivacji materialnej lub żyją w gospodarstwach domowych o bardzo niskiej intensywności pracy;
- O. mając na uwadze, że jednolity rynek jest obecnie potrzebny bardziej niż kiedykolwiek jako sposób na ożywienie gospodarki europejskiej, który dostarcza konkretnych odpowiedzi na kryzys oraz działa jako instrument propagowania konkurencyjności i utrzymania ochrony socjalnej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0047.

Piątek, 26 października 2012 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Rady dla poszczególnych państw strefy euro; przypomina, że w związku z wdrożeniem nowego pakietu związanego z gospodarką i zarządzaniem, zalecenia te po raz pierwszy stanowią makroekonomiczny scenariusz dla całej strefy euro, i zwraca uwagę, że są one o wiele bardziej szczegółowe; uważa, że zalecenia te nie osiągnęły jeszcze swojego pełnego potencjału;
2. przypomina, że europejski semestr stanowi odpowiednie ramy mogące zapewnić skuteczne zarządzanie gospodarką w państwach członkowskich należących do strefy euro, które są powiązane wspólną odpowiedzialnością, przez połączenie wielostronnego nadzoru nad budżetowymi i makroekonomicznymi strategiami politycznymi oraz wdrażania europejskiej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego w ramach strategii „Europa 2020”;
3. z zaniepokojeniem zauważa, że w wielu państwach członkowskich parlamenty narodowe, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie nie zostali włączeni w proces europejskiego semestru; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia temu procesowi bardziej demokratycznej legitymacji przez włączenie parlamentów narodowych, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego;
4. wzywa Komisję, aby nie przyjmowała jednego uniwersalnego podejścia do zaleceń udzielanych państwom członkowskim oraz by zalecenia takie były formułowane w zależności od konkretnych potrzeb danego państwa członkowskiego;
5. przypomina, że europejski semestr uwzględni konieczny nadzór ex ante i konieczną koordynację ex ante w kontekście strefy euro, zarówno poprzez wymianę projektów planów budżetowych, jak i uprzednie omawianie wszystkich głównych planów reform polityki gospodarczej, co umożliwi ograniczenie i/lub eliminację ewentualnych ubocznych skutków, które mogą wynikać z działań krajowych dla innych krajów lub całej strefy euro;
6. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane środki i uważa, że należy je stale usprawniać, aby zapewnić stabilne i zrównoważone finanse publiczne, zminimalizować nierówności makroekonomiczne oraz zwiększyć konkurencyjność, która doprowadzi do wyższego wzrostu gospodarczego oraz wyższego zatrudnienia; podkreśla potrzebę właściwej spójności w obrębie zaleceń dla poszczególnych państw członkowskich i pomiędzy nimi, a także lepszego wykorzystywania tabeli wskaźników makroekonomicznych i uwzględniania ubocznych efektów polityki gospodarczej poszczególnych państw członkowskich;
7. zwraca uwagę na determinację Komisji w przeprowadzaniu sprzyjających wzrostowi gospodarczemu i konkurencyjności reform strukturalnych służących temu, aby UE przezwyciężyła kryzys i odzyskała czołową pozycję w gospodarce światowej; zdecydowanie popiera działania Komisji na rzecz korygowania nierówności makroekonomicznych w strefie euro; wzywa Komisję do bardziej wyťažonej pracy w tym zakresie;
8. oczekuje opracowania przez Komisję szczegółowej analizy poświęconej powiązaniom pomiędzy deficytami i nadwyżkami w strefie euro, która ma być gotowa jesienią 2012 r.;
9. z zadowoleniem przyjmuje położenie nacisku na programy efektywnego gospodarowania zasobami, które mają znaczny potencjał w zakresie zatrudnienia i jednocześnie są korzystne dla środowiska, zapewniają trwałe miejsca pracy i oferują wyraźny zwrot z inwestycji w przypadku finansów publicznych, jak i prywatnych;
10. zauważa, że większość reform strukturalnych koncentruje się na niewielkiej liczbie obszarów, takich jak rynki pracy (w tym na ustalaniu płac), system podatkowy, sektor bankowy, system emerytalny, sektor usług (przez zniesienie nieuzasadnionych ograniczeń dotyczących regulowanych rodzajów działalności i zawodów), liberalizacja niektórych sektorów, poprawa efektywności i jakości wydatków publicznych, zmniejszenie korupcji, likwidacja niepotrzebnych szczebli administracji rządowej, walka z oszustwami podatkowymi oraz reforma rynków kredytów hipotecznych i nieruchomości; przyznaje, że pozostało jeszcze wiele do zrobienia; uważa, że należy stworzyć odpowiednie fundamenty i że wciąż istnieją kwestie wymagające poprawy;

Piątek, 26 października 2012 r.

11. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że państwom członkowskim korzystającym z programu pomocy finansowej nie wydano zaleceń dotyczących celów strategii „Europa 2020”; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny wpływu programu dostosowania gospodarczego na postępy w realizacji głównych celów strategii „Europa 2020” oraz o zaproponowanie zmian mających zapewnić zgodność programu dostosowania z celami strategii „Europa 2020”;

12. dostrzega nacisk Komisji na reformy rynku pracy w celu zwiększenia konkurencyjności strefy euro; uważa, że wzrost płac powinien odpowiadać wydajności; podobnie podziela nacisk Komisji na duże znaczenie długoterminowej stabilności systemów emerytalnych;

13. wzywa Komisję do wydawania bardziej jednoznacznych, szczegółowych i spójnych zaleceń, do dalszego monitorowania zaleceń wydanych w przeszłości, w tym przez szczegółowe wyjaśnianie i ocenianie w przypadkach, w których Komisja uważa, że dany kraj tylko częściowo zastosował się do tych zaleceń, oraz do pełnego uwzględnienia różnorodnych realiów gospodarczych i społecznych każdego państwa członkowskiego; uważa, że Komisja powinna skierować do państw członkowskich zalecenia dotyczące tego, jak zminimalizować uboczne efekty ich polityki wewnętrznej i ułatwić zachowanie zgodności z przepisami innym państwom członkowskim;

14. zauważa, że w tegorocznych zaleceniach dla poszczególnych krajów Komisja wzywa szereg państw członkowskich do restrukturyzacji krajowych systemów ustalania płac i/lub do obniżenia krajowych poziomów wynagrodzeń; podkreśla, że niezależność partnerów społecznych stanowi istotny element każdego sprawnie funkcjonującego rynku pracy i należy wziąć ją pod uwagę;

15. ponownie podkreśla, że Komisja zajmuje wyjątkową pozycję umożliwiającą jej opracowanie naprawę szczegółowego europejskiego planu makroekonomicznego, który może pobudzić wzrost gospodarczy i zwiększyć zatrudnienie; wzywa Komisję do umożliwienia zmian poszczególnych zaleceń, jeżeli okażą się one nieodpowiednie do osiągnięcia określonych celów; uważa, że w celu realizacji takiego planu Komisja powinna zaproponować wykorzystanie środków europejskich w jak najbardziej skuteczny sposób oraz szukać sposobów dostosowania ich do obecnych potrzeb UE, co wymaga odpowiednich funduszy;

16. w celu zwiększenia efektywności tego procesu podkreśla potrzebę lepszej synchronizacji publikacji rocznej analizy wzrostu gospodarczego (dotyczącej UE-27 jako całości) oraz sprawozdania przedkładanego w ramach mechanizmu ostrzegania, wprowadzonego w ramach „sześciopaku” (odnoszącego się wyłącznie do poszczególnych państw członkowskich);

17. zwraca uwagę, że roczna analiza wzrostu gospodarczego jest oparta na prognozach przygotowywanych przez Komisję na jesieni; w związku z tym podkreśla potrzebę wzięcia pod uwagę potencjalnych błędów w prognozach, ponieważ mogą one mieć wpływ na korektę budżetową wymaganą od państw członkowskich;

18. zwraca uwagę, że reformy strukturalne mogą przynieść efekty jedynie w perspektywie średnio- i długoterminowej i same w sobie nie mogą zlikwidować spirali recesji, w której znajduje się obecnie UE;

19. wzywa Komisję do włączenia do europejskiego semestru strategii „Europa 2020” oraz do zapewnienia lepszego odzwierciedlenia jej w zaleceniach dla poszczególnych krajów dotyczących np. polityki mającej na celu walkę z bezrobociem wśród młodzieży i z ubóstwem; zauważa, że w wielu krajach dokonano bardzo małych postępów lub nie dokonano żadnych postępów w osiągnięciu społecznych i środowiskowych celów strategii „Europa 2020”, co oznacza, że UE jako całość może mieć trudności z osiągnięciem celów tej strategii;

20. z zadowoleniem przyjmuje ważną inicjatywę Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. mającą na celu nasilenie walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od płacenia podatków; podkreśla, że zwiększone wysiłki w tej dziedzinie – na szczeblu krajowym i unijnym, jak również w odniesieniu do krajów trzecich – powinny stanowić kluczowy element programów mających na celu konsolidację finansów publicznych; wzywa do tego, aby wyższy poziom ambicji zasygnalizowany przez tę inicjatywę został w pełni urzeczywistniony w przyszłych wnioskach ustawodawczych i znalazł odzwierciedlenie w ciągłej pracy w ramach europejskiego semestru;

Piątek, 26 października 2012 r.

21. zachęca państwa członkowskie do ścisłego kierowania się zasadami określonymi w pakcie stabilności i wzrostu, po zmianach wynikających z „sześciopaku”, poprzez zróżnicowaną konsolidację fiskalną sprzyjającą wzrostowi gospodarczemu i uwzględniającą szczególne uwarunkowania krajowe oraz do zapewnienia większej trwałości finansów publicznych, większego zrównoważenia gospodarki europejskiej, jak również zmniejszenia presji sektora bankowego; zdecydowanie uważa, że należy zwiększyć równowagę dyscypliny budżetowej i wzmocnić instytucje budżetowe zarówno na szczeblu krajowym, jak i lokalnym, oraz że wydatki publiczne należy ukierunkować na inwestycje długoterminowe, które wspierałyby trwały wzrost gospodarczy; wzywa państwa członkowskie do unikania niepożądanych skutków ubocznych przez ułatwienie innym państwom członkowskim zachowania zgodności z przepisami, w szczególności przez należyte uwzględnienie zaleceń wydanych innym państwom członkowskich podczas opracowywania swoich polityk;
22. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie procedury nadmiernego deficytu w przypadku kilku państw członkowskich; ma nadzieję, że w najbliższej przyszłości będzie można zakończyć kolejne procedury; apeluje do wszystkich przywódców politycznych, by podejmowali takie działania i wywiązywali się ze swoich zobowiązań przy jednoczesnym uwzględnianiu kontekstu makroekonomicznego;
23. jest świadom ogromnego wysiłku, którego oczekiwano od wszystkich obywateli europejskich w ostatnich latach;
24. wzywa wszystkie zainteresowane strony do szybkiego osiągnięcia porozumienia w sprawie „dwupaku” uzupełniającego obecne prawodawstwo przyjęte w ramach współpracy;
25. apeluje do stron uczestniczących w procesie decyzyjnym w Radzie, aby nie kwestionowały decyzji tuż po ich przyjęciu;
26. pozytywnie ocenia dialog gospodarczy prowadzony do tej pory między Parlamentem Europejskim i przedstawicielami krajowymi; podkreśla znaczenie tego dialogu dla osiągnięcia w pełni działających ram europejskiego semestru oraz osiągnięcia niezbędnego poziomu odpowiedzialności demokratycznej przez wszystkie podmioty biorące udział w tym procesie; przypomina swoje zobowiązanie do prowadzenia dalszych rozmów, które muszą stanowić istotny element wzmoczonej ogólnoeuropejskiej debaty na temat priorytetów i instrumentów społecznych i gospodarczych; uważa, że dialog gospodarczy stanowi kamień milowy na drodze do zwiększonej odpowiedzialności demokratycznej w zakresie nadzoru nad polityką gospodarczą i jej koordynacji w ramach UWG;
27. stwierdza z zaniepokojeniem, że Parlament Europejski był stale marginalizowany przy podejmowaniu najważniejszych decyzji gospodarczych związanych z kryzysem, oraz uważa, że musi w nich uczestniczyć, aby zwiększyć legitymację decyzji mających wpływ na wszystkich obywateli;
28. uważa, że podstawowe znaczenie ma zwiększenie legalności semestru oraz doprecyzowanie nadal istniejących niejasności prawnych, które w przeciwnym razie mogą stać się w przyszłości źródłem konfliktów instytucjonalnych, w tym nakładania się i powielania kompetencji i zadań, oraz spowodować brak jasności i większą złożoność ram instytucjonalnych UE;
29. ubolewa nad tym, że nadzór parlamentarny odgrywa jedynie pomniejszą rolę w tym procesie, oraz podkreśla, że europejski semestr w żaden sposób nie może zagrozić prerogatywom Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych;
30. wzywa Komisję, aby sporządziła sprawozdanie na temat postępów poczynionych w odniesieniu do zawartego w rezolucji Parlamentu z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej wezwania pod adresem Komisji, aby zaapelowała „do społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych o sporządzanie corocznych sprawozdań alternatywnych dotyczących postępów państw członkowskich w zakresie głównych celów i wdrażania działań zaproponowanych w krajowych programach reform”;
31. wzywa Komisję i Radę, aby uzgodniły konkretne działania zwiększające udział i zaangażowanie partnerów społecznych, organizacji pozarządowych i władz lokalnych w zakresie formułowania i wdrażania zrównoważonych strategii politycznych w ramach europejskiego semestru zarówno na poziomie krajowym, jak i europejskim; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prezydencja cypryjska uczyniła z tego wyzwania jeden ze swoich priorytetów;

Piątek, 26 października 2012 r.

32. podkreśla potrzebę poprawy metod pracy Eurogrupy, tak aby zwiększyć jej ogólną odpowiedzialność przed Parlamentem Europejskim; uważa też, że konieczne jest przejście na stosowanie podejścia bardziej wspólnotowego;
33. jest zdania, że dialog gospodarczy należy rozszerzyć na wzór dialogu monetarnego z EBC, tak by objąć nim regularne dyskusje między Parlamentem Europejskim, Komisją i przewodniczącym Rady ECOFIN na temat prac przygotowawczych i działań następczych w związku z roczną analizą wzrostu gospodarczego i zaleceniami dla poszczególnych krajów;
34. podkreśla ponownie konieczność włączenia Parlamentu Europejskiego – jako jedynej ponadnarodowej instytucji europejskiej dysponującej legitymacją wyborczą – w koordynację polityki gospodarczej;
35. przypomina, że Parlament Europejski powinien zostać uznany za europejskie forum demokratyczne odpowiednie do dostarczania całościowej oceny na koniec europejskiego semestru; jest przekonany, że w imię tego uznania przedstawiciele instytucji UE oraz organów gospodarczych zaangażowanych w ten proces powinni udzielać informacji posłom do Parlamentu Europejskiego, kiedy zostaną o to poproszeni;
36. ponawia swój pilny apel o podjęcie działań w celu poprawy stabilności systemu finansowego w strefie euro, wspieranie tworzenia prawdziwej unii gospodarczej i walutowej opartej na pogłębionej legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności oraz o wdrożenie strategii „Europa 2020”; przypomina, że takie działania są konieczne dla przywrócenia stabilności gospodarki światowej, ponieważ Unia jest jednym z jej kluczowych podmiotów na arenie światowej; wzywa wszystkich przywódców politycznych do przyjęcia środków przyczyniających się do osiągnięcia tego celu;
37. przypomina, że zalecenia Komisji stanowią wkład w wiosenny szczyt Rady;
38. przypomina, że każda decyzja Rady o niezastosowaniu się do zaleceń Komisji powinna zostać należycie wyjaśniona i powinno jej towarzyszyć wyczerpujące uzasadnienie; z zadowoleniem przyjmuje zasadę „przestrzegaj lub wyjaśnij” wprowadzoną wraz z „sześciopakiem” w odniesieniu do zaleceń dla poszczególnych krajów; uważa, że taka klauzula zwiększy przejrzystość procesu europejskiego semestru i kontrolę nad nim;
39. w odniesieniu do europejskiego semestru na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej (skodyfikowanego w rozporządzeniu (WE) nr 1466/97) Komisja powinna opracować rozporządzenie ramowe określające rolę państw członkowskich i instytucji UE (oraz obowiązujące je harmonogramy) na poszczególnych etapach semestru;

Udział poszczególnych sektorów w europejskim semestrze w 2012 r.

Zatrudnienie i polityka społeczna

40. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173) i dokumenty robocze; zwraca się do Komisji, aby uczyniła z wykorzystania potencjału tworzenia miejsc pracy zielonej gospodarki, opieki zdrowotnej i społecznej oraz sektora ICT kluczowe priorytety analizy wzrostu gospodarczego 2013;
41. ubolewa na faktem, że pomimo politycznego zobowiązania powziętego przez państwa członkowskie na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2012 r. i pomimo wskazówek Komisji zawartych w pakiecie dotyczącym zatrudnienia większość z nich nie przedstawiła krajowego planu zwiększania zatrudnienia w ramach krajowego programu reform 2012; uważa za godne ubolewania, że Komisja nie zobowiązała państw członkowskich do wywiązania się z tego zobowiązania, i nalega, aby wezwała państwa członkowskie do jak najszybszego przedstawienia krajowych planów zwiększania zatrudnienia; ponadto apeluje o to, by krajowe plany zwiększania zatrudnienia zawierały kompleksowe środki na rzecz tworzenia miejsc pracy i zielonego zatrudnienia, powiązanie między polityką zatrudnienia a instrumentami finansowymi, reformy rynku pracy, wyraźny harmonogram rozłożenia wieloletniego programu reform na następne 12 miesięcy oraz wskazanie obszarów i regionów doświadczających niedoboru lub nadwyżki w zakresie specjalizacji; zwraca się do Komisji o podjęcie dalszych działań w zakresie jej planu dotyczącego systemu monitorowania rynku pracy opartego na obiektywnych danych i programu indywidualnej obserwacji w przypadku krajów, które nie stosują się do zaleceń dla poszczególnych państw;

Piątek, 26 października 2012 r.

42. proponuje, aby Komisja nadzorowania przygotowywanie krajowych planów zwiększania zatrudnienia;
43. wskazuje, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej to część europejskiego modelu społecznego i jednolitego rynku, w związku z czym zasługują one na uznanie i wsparcie, oraz że przy opracowywaniu europejskiej polityki należy uwzględniać ich specyfikę; ponownie zwraca się do Komisji, aby opracowała ramy dla gospodarki społecznej, uznające jej elementy i angażujące państwa członkowskie i zainteresowane strony celem wspierania wymiany najlepszych praktyk, ponieważ jest to ważny element europejskiego modelu społecznego i jednolitego rynku;
44. podkreśla znaczenie zapewnienia większej spójności społecznej, bez pomijania współpracy między przedsiębiorstwami w celu osiągnięcia tej spójności, którą można wspierać zwłaszcza poprzez umożliwianie tym przedsiębiorstwom promowania ich innowacyjnych i pozytywnych działań w kwestiach socjalnych poprzez odpowiednie oznakowanie, co przyciągnęłoby nowych inwestorów i promowałoby rozwój europejskiego modelu społecznego w perspektywie długoterminowej;
45. z zadowoleniem przyjmuje uznanie znaczenia dostępu MŚP do finansowania, jako że są one podstawą zatrudnienia i tworzenia miejsc pracy w UE oraz mają znaczny potencjał w zaradaniu problemowi bezrobocia młodzieży i dysproporcji w reprezentacji płci; nalega, aby państwa członkowskie uczyniły z dostępu MŚP do finansowania absolutny priorytet w swoich krajowych planach na rzecz wzrostu;
46. wyraża ubolewanie w związku z tym, że w swoich wytycznych na 2012 r. Rada nie uwzględniła wezwania Parlamentu do skupienia się na jakości pracy; zgadza się z Komisją, że wszystkie umowy o pracę powinny zapewniać pracownikom dostęp do podstawowych praw, w tym praw emerytalnych, do opieki socjalnej oraz do uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję do uwzględnienia w analizie wzrostu gospodarczego 2013 jakości pracy, szkoleń i szkoleń zaawansowanych, podstawowych praw pracowników, wsparcia mobilności na rynku pracy, samozatrudnienia i mobilności transgranicznej poprzez zwiększenie bezpieczeństwa pracowników przy zmianie pracy;
47. apeluje do państw członkowskich o zwalczanie rozprzestrzeniających się przypadków niegodnych umów o pracę i pozornego prowadzenia działalności gospodarczej oraz o zapewnienie odpowiedniej ochrony socjalnej i dostępu do szkoleń, i w miarę możliwości zaawansowanych szkoleń, osobom pracującym na umowach tymczasowych oraz osobom pracującym w niepełnym wymiarze godzin lub na własny rachunek, a także o wdrożenie odpowiednich porozumień ramowych;
48. wzywa do zwiększenia elastyczności rynku pracy poprzez wprowadzenie nowoczesnych form umów o pracę; przyznaje, że zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin jest często wybierane przez pracowników, zwłaszcza kobiety;
49. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia dotyczące niewielkiego udziału kobiet w rynku pracy; odnotowuje jednak, że brakuje szerszej perspektywy równości płci, wychodzącej poza wskaźniki zatrudnienia; zwraca się do Komisji o zajęcie się w swoich wytycznych politycznych kwestiami segregacji rynku pracy, nierównego rozłożenia obowiązków związanych z opieką i wpływu konsolidacji budżetowej na kobiety;
50. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zajęły się problemem niewielkiego udziału w rynku pracy grup znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym osób należących do mniejszości (np. Romów), pochodzących z najbiedniejszych mikroregionów lub osób niepełnosprawnych; zwraca się również do Komisji i państw członkowskich o zajęcie się problemem nierównego rozdziału miejsc pracy między regiony i grupy społeczne oraz kwestią wpływu konsolidacji fiskalnej na słabsze grupy społeczne;
51. odnotowuje, że kilku państwom członkowskim udzielono zaleceń dotyczących wynagrodzeń; podkreśla, że wynagrodzenia to przede wszystkim dochód, którego pracownicy potrzebują, aby przeżyć; podkreśla, że praktyka Komisji polegająca na określaniu kształtowania wynagrodzeń i ich poziomów w krajach objętych programem może zwiększyć ryzyko ubóstwa pracujących lub nierówności między wynagrodzeniami, które szkodzą grupom o niskich dochodach; wzywa Komisję do wzmocnienia wytycznych politycznych dla tych państw członkowskich, w których wynagrodzenia pozostały na tym samym poziomie w porównaniu z poziomami wydajności, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności partnerów społecznych chronionej między innymi na mocy artykułu 152 i art. 153 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

Piątek, 26 października 2012 r.

52. z zadowoleniem przyjmuje zwiększony nacisk Komisji i Rady na zwalczanie bezrobocia młodych ludzi; zwraca się do Komisji, aby bezzwłocznie zaproponowała, bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego, wiążącą europejską gwarancję na rzecz młodzieży w celu faktycznej poprawy sytuacji młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się (młodzież NEET) oraz stopniowego rozwiązania problemu bezrobocia młodzieży w UE; podkreśla, że ta europejska gwarancja na rzecz młodzieży wymaga specjalnego europejskiego wsparcia finansowego, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, w których stopa bezrobocia młodzieży jest najwyższa, oraz apeluje o przeznaczenie na ten cel części niewydatowanych środków funduszy strukturalnych; zwraca się do Rady, aby szybko podjęła decyzję w sprawie wniosków zawartych w pakiecie dotyczącym zatrudnienia;

53. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie w wytycznych na 2012 r. zalecenia zajęcia się społecznymi konsekwencjami kryzysu oraz położenie w zaleceniach dla poszczególnych krajów większego nacisku na zwalczanie ubóstwa; jest jednak poważnie zaniepokojony rosnącym ubóstwem (w tym ubóstwem pracujących i ubóstwem osób starszych) oraz bezrobociem w UE; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia bardziej ambitnej postawy, zintensyfikowania działań podejmowanych w celu zwalczania ubóstwa oraz do ścisłego stosowania się do zaleceń Komisji; apeluje do Komisji, aby w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2013 wyraźnie zajęła się problemem ubóstwa pracujących, ubóstwa wśród osób niemających związków z rynkiem pracy lub mających ograniczone związki z tym rynkiem, a także problemem ubóstwa wśród osób starszych; podkreśla, że artykuł 9 TFUE musi znaleźć się w głównym nurcie w całego procesu europejskiego semestru;

54. ponownie wskazuje, że należy zmusić państwa członkowskie do powzięcia dodatkowych zobowiązań w kwestiach społecznych, zważywszy na odpowiedzialność UE za realizowanie priorytetów wybranych w kontekście wzrostu i spójności społecznej w ramach jednolitego rynku;

55. podkreśla pilną potrzebę opracowania nowych narzędzi zwalczania nierówności społecznych i bezrobocia w Europie;

56. wzywa państwa członkowskie i Radę Europejską do zaangażowania ministrów zdrowia i spraw społecznych w proces europejskiego semestru i we wszystkie etapy procesu krajowych programów reform, ponieważ pociągnęłyby to za sobą umocnienie roli Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO), co jest konieczne z uwagi na to, że kwestie emerytur, polityki płac i klinu podatkowego wchodzi w zakres jej kompetencji;

57. wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania na temat stosowania do oceny krajowych programów reform wspólnych, jednakowych w całej UE poziomów odniesienia; podkreśla, że normy i dane powinny odzwierciedlać włączenie społeczne i zrównoważenie środowiskowe, a nie tylko aspekty gospodarcze; zwraca się do Komisji, aby zachęcała państwa członkowskie do stosowania wskaźników i danych społecznych, które mierzą postęp i rozwój, wychodząc poza pomiar PKB, ponieważ ma to kluczowe znaczenie dla mierzenia postępu w realizacji celów strategii „Europa 2020”;

Polityka budżetowa

58. apeluje do Komisji o pełne uwzględnienie i podkreślenie w następnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego roli budżetu UE w procesie związanym z europejskim semestrem przez podanie rzeczowych i konkretnych danych dotyczących efektów uruchamiania, efektów katalizatora, efektów synergii i efektów uzupełniających wywieranych przez budżet na wydatki publiczne na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym; uważa ponadto, że finansowanie na szczeblu UE może przynieść oszczędności w budżetach państw członkowskich, co należy podkreślić; uważa, że pod względem stymulowania wzrostu i pobudzania tworzenia miejsc pracy, a także skutecznego eliminowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej w Unii budżet UE ma do odegrania kluczową rolę;

59. wzywa Radę, aby podczas negocjacji w sprawie budżetu UE na 2013 r. przyjęła do wiadomości debatę polityczną i publiczną na temat poziomu środków budżetowych potrzebnych do wprowadzenia w życie „Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” przyjętego przez Radę Europejską w czerwcu 2012 r.; wyraża silne zaniepokojenie stanowiskiem zajmowanym wielokrotnie przez Radę, polegającym na sztucznym obniżeniu poziomu środków na płatności dostępnych w budżecie UE, co zagroziłoby zdolności UE do wywiązania się z jej zobowiązań prawnych i politycznych; ponownie wzywa Radę do uzgodnienia z Parlamentem i Komisją wspólnej metody oceny realnych potrzeb w zakresie płatności; podkreśla pilny charakter sytuacji, co dotyczy zwłaszcza działań 1A i 1B (konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia / spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia), a także funduszy na rozwój obszarów wiejskich;

Piątek, 26 października 2012 r.

60. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania możliwości uzgodnionych w ramach „Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” w celu rozważenia zmiany podziału środków w ramach ich krajowych kopert funduszy strukturalnych i funduszy spójności (55 mld EUR) z myślą o wsparciu badań naukowych i innowacji, MŚP (w tym ułatwieniu ich dostępu do funduszy UE) i zatrudnienia młodzieży; wzywa Komisję do przedstawienia w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r., która ma zostać opublikowana w listopadzie 2012 r., pełnego i kompletnego obrazu osiągnięć w tym zakresie;

61. podkreśla ponadto, że „Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” wyraźnie zachęca państwa członkowskie do wykorzystania części przyznanych im funduszy strukturalnych na współpracę z EBI w zakresie mechanizmów zarządzania ryzykiem kredytowym i gwarancji udzielanych na zabezpieczenie pożyczek w przypadku takich obszarów jak: wiedza i umiejętności, efektywne gospodarowanie zasobami, strategiczna infrastruktura i dostęp do finansowania dla MŚP; jest zdania, że władze państw członkowskich powinny dążyć do maksymalizacji potencjału wzrostu gospodarczego stworzonego przez inne uzgodnione już inicjatywy UE finansowane z budżetu UE, takie jak: etap pilotażowy w zakresie obligacji projektowych, różne innowacyjne instrumenty finansowe UE funkcjonujące od 2007 r. w dziedzinie innowacji badawczych, wsparcie dla MŚP lub programy udzielania mikrokredytów; podkreśla ponadto większe możliwości udzielania pożyczek przez EBI w latach 2012–2015; uważa, że wszystkie te środki, jeżeli zostaną odpowiednio połączone i wprowadzone w życie, mogłyby stanowić podstawy programu inwestycyjnego UE w następnych latach i mogłyby wywrzeć znaczący pozytywny wpływ na PKB i zatrudnienie w UE-27 – niektórzy naukowcy szacują, że wzrost PKB wyniesie 0,56 % i powstanie 1,2 mln dodatkowych miejsc pracy;

62. wzywa w związku z tym państwa członkowskie, aby nie uważały swoich składek do budżetu UE opartych na DNB za zmienną dostosowawczą w ramach działań na rzecz konsolidacji ani nie dążyły do sztucznego ograniczenia ilości wydatków z budżetu UE przeznaczonych na zwiększenie wzrostu gospodarczego wbrew zobowiązaniom politycznym, które podjęły na najwyższym szczeblu; jest jednak świadomy, że wzrost poziomu płatności w budżecie UE wywołał napięcie gospodarcze spowodowane z jednej strony potrzebą konsolidacji finansów publicznych w perspektywie krótkoterminowej, a z drugiej strony potencjalnym zwiększeniem składek niektórych państw członkowskich opartych na DNB; ponownie zgłasza zatem swój zdecydowany postulat dotyczący reformy finansowania budżetu UE – która powinna zostać ustalona w ramach negocjacji w sprawie WRF na lata 2014–2020 – polegającej na zmniejszeniu części składek państw członkowskich opartych na DNB do 40 % do 2020 r., co przyczyni się do ich działań na rzecz konsolidacji⁽¹⁾;

63. zwraca się ponadto do Komisji o zbadanie możliwości wyłączenia składki do budżetu UE opartej na DNB z obliczenia deficytu strukturalnego, jak określono w dwupaku;

64. ostrzega, że w kontekście negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 obniżenie poziomu budżetu UE, biorąc pod uwagę jego rolę katalizatora inwestycji, niekorzystnie wpłynęłoby na zapewnienie wzrostu gospodarczego i tworzenie miejsc pracy w Unii;

Rynek wewnętrzny

65. wzywa Komisję, aby uznała zarządzanie jednolitym rynkiem za kluczowy priorytet, ponieważ w istotnym stopniu przyczynia się ono do osiągnięcia celów europejskiego semestru, tzn. trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; uważa, że zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów powinny jednocześnie oferować państwom członkowskim bardziej praktyczne rozwiązania dotyczące poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, tak aby uzyskać silniejsze poparcie społeczne i zaangażowanie polityczne w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku;

66. wzywa Radę i Komisję, aby powiązały europejski semestr z Aktem o jednolitym rynku, aby zapewnić spójność europejskiej polityki gospodarczej i osiągnięcie trwałego wzrostu;

67. podkreśla, że inicjatywy podejmowane w ramach Aktu o jednolitym rynku muszą odpowiadać i sprzyjać realizacji celów siedmiu inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

68. wzywa Komisję, by zharmonizowała roczne sprawozdanie dotyczące integracji jednolitego rynku z innymi instrumentami monitorowania jednolitego rynku, takimi jak tabela wyników rynku wewnętrznego, w celu uniknięcia powielania pracy i wypracowania skutecznych i jasnych zaleceń oraz zapewnienia spójności europejskiej polityki gospodarczej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0245.

Piątek, 26 października 2012 r.

69. pochwała w związku z tym wniosek Komisji, aby określić dla poszczególnych państw zalecenia dotyczące jednolitego rynku, w szczególności odnoszące się do prawidłowej transpozycji aktów prawnych i terminów transpozycji; wzywa Komisję do przyspieszenia działań mających na celu zapewnienie właściwego wdrożenia i egzekwowania prawa UE w państwach członkowskich w drodze zdecydowanego korzystania ze jej wszystkich uprawnień;

70. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby nadały priorytet przyjęciu 12 kluczowych działań przewidzianych w Akcie o jednolitym rynku jako ważny wkład w umacnianie jednolitego rynku w kompleksowy i wyważony sposób;

Sprawy konstytucyjne

71. uważa, że ścisła współpraca między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi zgodnie z art. 9 protokołu nr 1 ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia niezbędnej legitymacji demokratycznej europejskiego semestru i krajowej odpowiedzialności za niego; apeluje o wzmocnienie dialogu między organami na szczeblu europejskim i krajowym przy poszanowaniu podziału zadań między nimi;

72. uważa, że oprócz zapewnienia współpracy między parlamentami konieczne jest również podjęcie wzmoczonych wysiłków na rzecz komunikacji z obywatelami i aktywnego włączenia ich w ten proces;

73. jest zdania, że w celu rozproszenia obaw co do legitymacji parlamenty narodowe powinny odgrywać aktywniejszą rolę w tym procesie, oraz sugeruje, by państwa członkowskie dostosowały swoje wewnętrzne procedury w taki sposób, aby parlamenty narodowe mogły uczestniczyć w debacie nad planami reform i planami budżetowymi w ich krajach przed przedstawieniem tych planów na forum UE;

Prawa kobiet i równość płci

74. ponawia apel do państw członkowskich o włączanie kwestii równouprawnienia w europejski okres oceny, a także o położenie większego nacisku na szkolenia w ramach polityki zatrudnienia, poprzez uwzględnianie potrzeb i sytuacji kobiet przy wdrażaniu wytycznych politycznych określanych w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego; pochwała te państwa członkowskie, które uwzględniają aspekt płci w krajowych programach reform (KPR), ale ubolewa nad faktem, że wiele państw członkowskich całkowicie pominęło kwestie płci; wzywa Komisję do zaproponowania państwom członkowskim jednakowego formatu i kryteriów włączania perspektywy równości płci do KPR;

75. wzywa państwa członkowskie do określenia w swoich KPR konkretnych celów ilościowych zgodnych ze statystykami zatrudnienia kobiet, a także do przyjęcia szczególnych środków skierowanych do grup kobiet w trudnej sytuacji (np. kobiet młodych, migrantek, niepełnosprawnych czy samotnych matek);

76. przypomina, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć wciąż stanowi w UE problem i wpływa również na poziom emerytur, jakie później otrzymują kobiety, co może w rezultacie sprawić, że kobiety znajdą się poniżej granicy ubóstwa; wzywa zatem państwa członkowskie do ustalenia celów jakościowych w KPR dotyczących likwidacji zróżnicowania wynagrodzeń ze względu na płeć, ograniczając w ten sposób niesprawiedliwe traktowanie kobiet na emeryturze i narażenie na ubóstwo wśród kobiet w podeszłym wieku;

*

* *

77. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, rządów państw członkowskich, Komisji Europejskiej, parlamentom narodowym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.